

РЕШЕНИЕ

№ 1364

гр. София, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 22 -РИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВАНЯ АНГ. ГОРАНОВА**

като разгледа докладваното от **ВАНЯ АНГ. ГОРАНОВА** Административно наказателно дело № 20231110208898 по описа за 2023 година

взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на **Й. М. П.** срещу наказателно постановление № СОА21-РД11-2644/ 15.10.2021 г., издадено от зам.кмета на Столична община, направление "Транспорт и транспортни системи", упълномощен със Заповед № СОА20-РД09-1061/13.01.2020 г., с което за нарушение по чл. 23, т. 7 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община /НОДТСО/ на **Й. М. П.** е наложена глоба в размер на 50.00 лв.

Жалбоподателят оспорва наказателното постановление с твърдението, че извършеното от нея нарушение е незначително. Моли съда да отмени наказателно постановление № СОА21-РД11-2644/ 15.10.2021 г., издадено от зам.кмета на Столична община, като неправилно. Развива съображения писмено и прилага копие от експертно решение на ТЕЛК.

В съдебно заседание жалбоподавателят, редовно призован, се явява. Поддържа жалбата, с искане на отмяна на НП.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се явява, представлява се от процесуален представител. Моли се за потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

След преценка на събрания по делото доказателствен материал, съдът прие от фактическа страна следното:

На 03.07.2021 г. около 09.20 ч., при обход на маршрута в гр. София, район „Оборище“, ул.„Евлоги и Христо Георгиеви“ № 122-124, е извършена проверка от органите на Столичен инспекторат (СИ) към Столична община /СО/. Проверката е завършила с констатация за това, че жалбоподателят извършва търговия на открито, предлагайки за продан цветя и зеленчуци, разположени върху пластмасови модули, върху платното за движение. Затова св. И. М., началник РИ „Оборище“ при СИ към Столична община, съставила в присъствие на жалбоподателя и на свидетел, служител в СИ към СО, акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Актосъставителят приел, че жалбоподателят е извършил нарушение на разпоредбата на чл.23, т.7 от Наредбата за реда и условията за упражняване на търговска дейност на територията на Столична община (Наредбата). Актът е предявен на жалбоподателя и подписан от него, като му е връчен препис; не се констатира вписани обяснения/възражения в предвидената за това графа. В законоустановения срок е постъпило писмено възражение.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение № 21-04-376/ 03.07.2021 г. е издадено наказателно постановление № СОА21-РД11-2644/ 15.10.2021 г., с което за нарушение по чл. 23, т. 7 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, на основание чл. 132 и чл. 23, т. 7 от НОДТСО, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 50 лв.

В основата на фактическите си изводи съдът постави показанията на свидетеля И. М., съставител на АУАН. Като лице, участвало в проверката, същата се явява и очевидец на нарушението. Свидетелят по същество потвърждава изцяло констатациите по акта, като добавя, че спрямо жалбоподавателя не веднъж е установявано същото нарушение. Съдът възприе с доверие тези показания като непротиворечиви, в синхрон със събрания по делото доказателствен материал. Съдът цени и писмените доказателства по делото, които са относими и също допринасят за разкриване на обективната истина, събрани и са приобщени по предвидения в закона ред.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

По въпроса относно процесуалната допустимост на жалбата:

Редовността на процедурата по връчването на НП е част от проверката на районния съд за допустимост на жалбата, т.е. дължимо процесуално действие по чл. 59 от ЗАНН. Това е така, защото редовността на предприятия способ по чл. 58 от ЗАНН е пряко относим към срочността на жалбата по чл. 60, вр. с чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, която пък е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на административнонаказателното производство. Нещо повече, единствено в производство по Раздел пети, Глава трета ЗАНН, развиващо се пред районен съд, нарушителят би могъл да оспорва законосъобразността на процедурата по връчване на НП. От ангажираните от въззиваемата страна писмени доказателства е видно, че актът е връчен на жалбоподателя лично и жалбата е подадена в законово посочения 7-дневен срок от лице с правен интерес, насочена е срещу акт, подлежащ на обжалване /НП/, при спазване на установената процедура за това, и отговаря на формалните изисквания на закона, поради което и е процесуално допустима.

По съществото на спора:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в това производство районният съд трябва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – по аргумент от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. с чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидените в ЗАНН давностни срокове. Видно от представените по делото копия копия от заповеди налице е била компетентност на актосъставителя и на издателя на наказателното постановление.

Разпоредбата на чл. 23, т.7 от Наредбата предвижда, че се забранява извършването на търговска дейност върху платната за движение и зелените площи между тях. Съдът съобрази изискванията на ЗАНН относно относно реквизитите на процесуалните документи, като не констатира допуснати процесуални нарушения в хода на административнонаказателното

производство. В хода на производството не е нарушена разпоредбата на чл.42, т.4 от ЗАНН, тъй като са посочени всички конкретни факти и обстоятелства за съответното нарушение, при които същото е било извършено и установено. Съдът споделя това виждане, доколкото е налице идентитет между отразеното в АУАН и НП. Като съобрази това, настоящият съдебен състав не намира, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя, доколкото същият е могъл да разбере, какво е извършил, и липсват препятствия за организиране на защитата му. Правото на защита на санкционираното лице включва това, да разбере, какво е наложеното му наказание, на какво основание се налага то и на кое нарушение съответства, като не е ограничено правото му на адекватна и в пълен обем защита. Така по делото се установява, че при издаването на АУАН и процесното НП не са допуснати нарушения на императивните изисквания на разпоредбите на чл.42, т.3 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

С факта на предлагане на продажба на цветя и зеленчуци на открито, върху пластмасови модули, върху платното за движение, жалбоподателят е осъществил от обективна страна състав на административно нарушение по чл.23, т.7 от Наредбата. По възражението за това, че П. е осъществявала тази дейност поради причина, че намиращият се в близост до инкриминираното място пазар е малък, не е от естество да формира различен правен извод, доколкото задължение на всеки гражданин в страната е да спазва законовия ред в нея. Съдът не споделя и наведения довод за недопускане на жалбоподателя да извършва търговска дейност в пазара: не се констатира да са представени доказателства, с които да се установи истинността на това твърдение. Поради тази причина съдът намира, че констатациите по акта за установяване на административно нарушение № 21-04-376/ 03.07.2021 г., инкорпорирани в обжалваното наказателно постановление, отговарят на фактическите обстоятелства.

Липсват основания за приложение на института на „маловажен случай“, съгласно чл.28 от ЗАНН, тъй като не се касае за по-ниска степен на обществена опасност от обичайната за този вид нарушения, още повече, че за жалбоподателя са налице данни и друг път да е извършвал такова нарушение.

Законосъобразно административнонаказващият орган е определил и санкцията на извършеното нарушение – в законоустановен вид и размер

/минимален такъв/.

По искането за разноси, направено в съдебно заседание от страна на процесуален представител на въззиваемата страна: с оглед изхода по спора, съдът намира, че същото следва да бъде уважено, като се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 лв., доколкото по делото е проведено едно съдебно заседание, разпитан е един свидетел и същото не се отличава с правна и фактическа сложност.

При тези изложени съображения настоящият съдебен състав приема, че атакуваното НП е правилно и законосъобразно, затова наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание *чл.63, ал.2 от ЗАНН*, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № СОА21-РД11-2644/15.10.2021 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, направление "Транспорт и транспортни системи", с което на Й. М. П. за нарушение по чл. 23, т. 7 от Наредбата за организация на движението територията на Столична община, е наложена глоба в размер на 50 лв., на основание чл. 132, вр чл. 23, т. 7 от НОДТСО.

ОСЪЖДА жалбоподателя да заплати на **СТОЛИЧНА ОБЩИНА** сумата от 80.00 лв., представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от връчването на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____